

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
(začasno še tudi 13.321)

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Maloglas: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisajte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

To se mi zdi potrebno javno povedati:

1. Da trboveljska resolucija ali platforma za zedinjenje socialističnega delavstva obeh smeri (objavljena v »Napreju« št. 79), ki nam je bila prečitana na konferenci 6. VII. v Delavskem domu v Trbovljah, ni bila produkt vsestranskega razmotrivanja te konference, ampak je bila sestavljena že poprej; kdo je od tam podpisanih sodrugov pri tem sodeloval, mi ni znano.

2. Ker o sklepanju kake resolucije od organizacije SSJ Hrastnik II, kateri kot član pripadam, nisem imel nobenega pooblastila. velja moj podpis na resoluciji le osebno in tudi to le v toliko, da se naj omenjena resolucija javno objavi; to pa zato, ker se je od ene strani poudarjalo, da se resolucija ne objavi, če je ne podpisemo. Ker sem za to, da se vsako vprašanje, ki se tiče stranke, javno obravnava, sem podpisal tudi jaz, čeprav sem takoj po uvodnem govoru s. Krušiča označil svoje stališče napram zedinjenju, na katerem stojim še tudi danes namreč: Vsako zedinjevanje z našo stranko smatram za mogoče le na temelju strankinega pravilnika.

3. Utis, ki sem ga dobil na tej konferenci iz debat, ki so se vršile, je bil ta, da je bila pač večina sodrugov v smislu resolucije poprej pripravljena.

Vsem na zgoraj omenjeni konferenci navzočim sodrugom, posebno pa s. Krušiču in s. Malovrhu, ki sta s tako vnmemo pobijala načelo javnosti, priporočam, naj si še enkrat preberejo članek: »Kaj hočemo: zedinjenje ali resnico?« v Napreju št. 149 iz leta 1923; ta članek se mi zdi tako današnjemu času primeren in poučljiv (le nekatera imena bi bilo treba izpremeniti) da bi bilo zelo škoda, če bi te številke sodrugi ne imeli več spravljene. Mogoče jim pa ustreže uredništvo »Napreja« in objavi še enkrat v celoti ta članek, ker bode tudi tiste zanimalo, kateri so še le pozneje začeli čitati »Naprej«, da bodo tudi ti videli, kaj so pisali še pred letom dni organizirani smrkavci.

Ivan Prodner.

V Hrastniku, 15. VII. 1924.

Kaj hočemo: zedinjenje ali resnico? Mi hočemo zedinjenje in resnico!

Dobro si preberite, sodrugi, ta članek in vedite: če vas bo vaše hrepenenje po zedinjenju poglavo v zedinjenje brez garancij, tedaj se boste po

kratkem času razočarani povrnili k našemu sedanjemu stališču in boste rekli: zopet smo se z novim, slabo premišljenim poskusom opekli!

Mi želimo zedinjenja prav tako odkrito kakor najpreprostejši delavec, ker brez tega ne bo mogla proletarska stranka nikoli prevzeti vodstva v državi v svoje roke. Lopov je, kdor agitira proti sedanjemu kurzu, češ, da to zedinjenje preprečuje, lopov ali zapeljavec. Mi bomo morali to vedno ponavljati, čeprav je marsikomu nevedč, da ponavljamo. Tako dolgo bomo ponavljali, dokler se vsem ne odprejo oči, dokler ne bodo lopovi potihnil in se zapeljanci povrnili na pravo pot. Resnice nam ni mogoče zamolčati in vse resolucije proti načelu javnosti nam ne bodo zavezale jezika. Je vse zastoj. Tudi si ne bomo pomišljali imenovati lopove po imenu in jih kazati v vsej njihovi nagoti, deprav si bodo iz tega kovali orožje, češ: »nesramni osebni napadi!« in se bodo trkali na deset, dvajset, tridesetletna socialistična prsa, češ: »toliko in toliko smo za stranko že žrtvovali!« Resnica pred vsem in zedinjenje na temelju resnice pred vsem, drugače so vsa zedinjenja samo prazne fraze. Tisti, ki pravijo, da so že deset, dvajset, trideset ali štirideset let socialisti, pa še hočejo uganjati kurz proti javnosti, niso več socialisti, ker so v tistem hipu zgubili pravico do tega imena in onečastili svoje življenje, ko so hoteli resnico postaviti pod ključ.

Nismo proti zedinjenju! Lopovi, ki to trdite, dokažite iz kateregakoli članka v »Napreju«, iz kateregakoli neizvršenega sklepa, dokažite s konkretnimi podatki javno in po zaslišanju drugega zvona da smo proti zedinjenju! Mi smo samo proti zedinjenju, ki bi se izvedlo proti organizacijam, proti statutu in brez jamstva, da so tisti, ki se hočejo z nami zediniti, delavci — in ne posamezni bogovi — delavci in delavske organizacije. Smo proti temu, da bi si prilasčevala kompetenco za zedinjevalno delo kaka posamezna voditeljska osebnost, ne pa delavska organizacija, in magari če je ta osebnost sam Koren, ki to kompetenco zahteva črno na belem v svoji že slavni resoluciji. Kdor se kar zgrozi pred njegovim nedotakljivim imenom, če ga bere v našem listu, temu bomo vseeno ponovili, da ne moremo in ne maramo posamezniku več verjeti nego organizacijam in posebno pa ne posamezniku, ki je dokazal s samolastnim nastopom, da meče socialistično večinsko pravo v koš. Ali daje tak posameznik več garancije nego organizacija?

Večina je postavila lahke pogoje za zedinjenje. Pogoje, ki se vam, proletarci iz SSJ, ne zdijo prav nič sramotni, saj jih vendar sami izvršujete! Čemu bi bili za nezedinjeni proletarijat sramotni, če

so za vas častni in so se vam zdeli tako potrebni da ste jih po svojih zastopnikih na treh kongresih zaporedoma z ogromno večino sprejeli? Stvar je v tem: delavstvo, ki je izven stranke, boče zedinjenja z nami kakor mi z njim, in priznava tudi sklepe vaših kongresov do konca, pa najsi bo glede progresivnega davka, ki ga bogatejši več plačuje nego revnejši, glede javnosti, ker ne mara biti od zelenih miz farbano, glede nasprotovanja vsaki zvezi z buržuazijo itd. Samo njih voditelji nočejo zedinjenja, samo ti voditelji pravijo, da so članske obveznosti, ki jih vi izvršujete, zanje nečastne. Torej to delavstvo je treba zrevolucionirati, da se otrese vpliva voditeljev in gre v zedinjenje z nami, ne pa našega, ki vsaj v ogromni večini ve, da je treba za stranko delati in žrtvovati preko posameznih voditeljev.

Mi zahtevamo kratkotalo samo to, da naj bodo na zedinjevalnem kongresu zastopane organizacije, ki lahko tako javno kakor naše dokažejo, da eksistirajo, mi hočemo, da bo o stranki odločevalo članstvo, ki ima iste pravice, a zato izvršuje tudi iste dolžnosti kakor naši delavci. Ali naj odločajo mari klerikalci, katerim bomo dali iz same vpljivosti še to prednost za nameček, da jim dolžnosti ni treba izvrševati? Ali naj odločujejo po vsej Sloveniji raztreseni in od vas samih pregnani koruzni voditelji brez organizacij in brez delavske mase za seboj! Tako daleč se pa vendar ne bomo šli po lastnih glavah udrihati. Kje imamo brez izvršitve naših zahtev garancijo, da ne bodo na zedinjevalnem kongresu zastopani sami bogovi iz Ljubljane ali Maribora, ki so do zadnjega delali proti poštemu izvrševanju dolžnosti, ker jih sami niso hoteli izvrševati, bogovi brez organizacij in delavstva za seboj, bogovi na papirju, ker vernikov nimajo? Koren pravi, da sam to garancijo da. Toda Koren se lahko strahovito zmoti v svojem garantiranju, ker je vendar še vedno zmotam podvržen posamezni človek in ne kak nezmožljiv papež, kaj ne? Mi verujemo samo eni garanciji in to smo objavili kot predlog za nadaljevanje zedinjevalne akcije: če imajo v Mariboru ali v Ljubljani ali bog vedi kje bogovi organizacije in delavstvo za seboj, naj jih objavijo, da bo lahko vse naše članstvo videlo, da jih imajo, naj jih objavijo tako, kakor je naše članstvo sklenilo za naše organizacije. Zakaj tako menjajo z objavo? Ali je objava morda tudi nepoštena? Ali, o bože, tistih organizacij sploh nikjer nič ni? Mi se upravičeno bojimo takih ljudi, ki se ženirajo povedati, kaj so in kaj imajo za seboj. S takimi nočemo zedinjenja. Preko takih bo treba iti k delavstvu samemu. Z delavstvom

UPTON SINCLAIR.

106. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

France še ni bil v »Chatty Terryju«, ampak vedel je, da je nekje na drugi strani Marne. Častnik je dal Kolinu zemljevid, ki je kazal vasi, skozi katere morajo voziti. In zdaj je moral France iti v »Chatty Terry« pod poveljstvom rdečelasega Oranžarja, ki mu je še pred par dnevi rekel, da so vsi socialisti izdajalci, ki jih je treba postreliti!

Častnik jim je dal izkaznico za slučaj, da se ločijo, in potem so krenili na mesto, kjer so jih čakali novi motocikli. Kremen je medpotoma popadla velika panika. Čemu za vraga se je spustil v to kašo, idiot? Med vsemi bedastocami, kar jih je še naredil v svojem življenju, je ta največja! Zlodej ga nese na fronto, kjer padajo granate, razdevajoče kolesarske enote! — In celo granate, ki so polne strupenega plina! — Kolena so se mu začela tresti in slabo mu je postajalo. Ali v hipu, ko je pogledal okoli sebe, se je njegovo oko srečalo z grozečim plavim očesom Kolinovim. France je odgovoril z žarom svojega očesa in v njem je vzplamtel bojovni duh. Prijel je za držalo motocikla. Ali se naj irska sraka maščuje nad njim in pred vso četico osmeši socialistično gibanje, češ da postoji iz strahopetcev? Ne boš!

XXII.

France Kremen na fronti.

Šest kolesarjev je skočilo na motocikle in od fototali so po cesti. Tekmevali so seveda med se-

boj — tako delajo vsi motociklisti — in imeli so pošten razlog za tekmo. Francoska armada jih potrebuje v tem hipu, kajti več dragocenih kolesarskih enot je uničil sovražnik! Naprej, naprej! Švigali so med vozovi, avtomobili, ambulancami, topovi, katerih je bila cesta polna, in vsak hip so z urnim zasukanjem držaja ušli koliziji. Vsak čas je bila cesta tako natlačena, da niso mogli skozi in so morali poskakati na tla, potegniti stroje čez graben in voziti po polju in travnikih. In tako se je zgodilo, da je France v divji tekmi prekosil vse, edino njegov rdečelasni nasprotnik je bil še pred njim. Pred njima sta ležala dva polomljena vozova, med katerima je bila ozka odprtina. France je švignil mimo Kolina in se zmuznil skozi vrzel — in potem se je podil dalje sam, tudi njegov poveljnik je ostal za njim. Ne bo sraka njemu dajala povelja, ne!

Po cesti se je vlekla dolga vrsta beguncev: pomilovanja vredni kmetski ljudje peš in na vozovih, ki so jih vlekla kljuseta in celo psi. Drugi so pehali pred sabo svoje borno imetje na samokolnicah. Bili so brezzobi starci in starke in otroci, ki so se gnetli med šajtrgami s pohištvom, kuhinjskim posodjem in pticnicami. Bila je vojna... France pa ni mogel postati, da bi bil pomagal siromakom — njemu se je mudilo na fronto. Nad njim v zraku so viseli veliki opazovalni baloni, ki so izgledali kakor ogromni sloni širokih ušes; naokrog so pa brneli eroplani, izvršujoči neverjetne akrobatične čine in škropeči drug drugega z jeklenim dežjem. Ampak France ni imel časa, da bi bil opazoval ta čudesa — kajti njemu se je mudilo na fronto!

Zavil je okrog hriba in nsenkrat je pred njim zazijala sredi ceste velikanska jama, tako velika, ka-

kor da je parna lopata kopala na tistem mestu teden dni. France je pritisnil na zavoro, smuknil po robu jame in se zaletel v zelnik. Skočil je s kolesa in komaj enkrat ali dvakrat dahnil »Oh!« vesel, da ni padel v jamo, ko je nekaj pihnilo mimo njegove glave. V prvem hipu se mu je zdelo, da je letela dolga deska, ampak videl ni nič. Tedaj pa je obstal kakor primrznjen — ves svet okrog njega je zagrmel in gora sivega dima je puhnila kvišku nedaleč pred njim. France je izbulil oči in videl, kako se je iz bližnjega grmovja sunil črn predmet, podoban rilcu kakšnega velikanskega tapirja iz predzgodovinske dobe. Bil je desetpalčni top. Kremen je zavohal smrad kanona in se naglo obrnil nazaj na cesto, predno velikan zopet ne poči in ga zaduši. V bližini je bila lesena hiša in zraven hlev ter šupa. Zopet je zapiskalo v zraku kakor piščalka voza požarne brambe v Laesvillu, kadar je drval po ulicah — iz šupe je blisnil ogenj in v drugem hipu je hiša s hlevom vred izginila v oblaku dima, ki se je razprostrl v zraku kot velikanski prašnik iz purnovih peres. Drugi pisk — topot bližje — in ta so se dvignila v obliki ogromne črne gobe, ki je kipele in šumela kakor oblaki prihajajoče nevihte. Bum! Bum! Dvakrat je silno zagrmelo in Kremenova kolena so se pričela tresti. Bogme, ni bila šala! Okrog njega se vrši bitka! Kje so Nemci? Mogoče tam pred njim! Ali naj vozi človek kar naprej, ne da bi vedel za Nemce?

[Dalje prih.]

Čitajte naš tisk!

Schichtovo-milo z znamko „Jelen“

je bilo, je in bo vedno ostalo najboljšo.

Pri nakupu pazite na ime „Schicht“ in na znamko „Jelen“!

se bomo zedinjevali, temu bomo ustanovljali organizacije. In te organizacije bodo z našimi sklepale na kongresu in popravile, kar bi ne bilo prav. To je edina prava pot, če voditelji ne marajo upoštevati naše predloge in to pot bi že bili lahko davno šli, če bi ne vstal vsak hip iz naših vrst kak malodušnež ali nabujkanec, da zanese zmedo v naše organizacije. In če pogledate natančno, so taki malodušneži vedno nabujskani po tistih voditeljih, ki zedinjenja s poštenimi garancijami z nami nočejo. Tudi Koren ima naskrat vse polno Uratnikov, Svetkov, Korunov in Golouhov za seboj, čeprav to taji, zlasti še Golouha. Kdor boče k temu še dokaze, ta ne zasluduje dogodkov in pojde Korenovim tajitvam seveda na led. Pa tudi o dokazih bomo še govorili. Ker rokavice smo vrgli v peč, čeprav nam je bilo žal.

Radi načela javnosti, radi organizacij, ki bi se opirale na trdnost pravilnikov, je bila naša stranka ustanovljena. In če zavrže te smernice, ni več vredna biti naša stranka. Pa jih ne bo zavržla! Neza vedno delavstvo se lahko zedinjuje preko načel, še dovolj ga bo ostalo pametnega. Mi preko načel, preko pravilnika, v katerem so naša načela, ne pojdemo tako lahkomišelnost, kakor gre Koren in njegova zishta. Lahko se preko načel vse zedini, kakor se je svoj čas zedinjevalo v koruzni „Socialistični“ stranki delovnega ljudstva, istotako preko pravilnikov, organizacij in javnosti.

Ko bo delavstvo doživelo isto strašno razočaranje in polom, kakor ga je v tej stranki, potem bo že spet prišlo na pravo pot. Priti bo moralo do spoznanja, da so koruzna zedinjenja le v njegovo škodo — v velikanski profit pa posameznikom. Škoda bo zopet le izgubljenega časa in pa tistih, ki postanejo spatični do vsega, češ: saj so vsi enaki! Pa ne bodo videli, da so krivi sami, ker ne znajo pri glasovanjih za razne doneče resolucije držati roke v žepu, dokler vsega ne premislijo.

Tako je. Mi gremo brezobzirno načelno pot. Ne samo zaradi tega, ker preko načela in poštenega socializma ne poznamo nič drugega, ampak tudi zato, ker se hočemo pozneje obraniti očitkov, da bi ne bili držali trdno za načela in da smo pred desetimi ofenzivno demagogije in v strahu pred neomejenim hrepenenjem po koruznem zedinjenju sklenili na kolena in pomagali blamažo napraviti še večjo!

Tako odgovarjajo ljudje, ki jih izpreobrnjeni Koren imenuje:

Smrkavci. Organizirani seveda.

Ta članek smo po predlogu s. Prodnerja ponatisnili iz „Napreju“ št. 149. z dne 10. julija 1923. Takrat je delal „revolucijo“ predsednik stranke Fr. Koren, seveda je bil tudi on samo Korunovo orodje, kakor sedaj Krušič in njegova resolucija je bila enaka kakor Krušičeva, samo da je Koren kot predsednik upal na zmago bolj nego upa zdaj Krušič in je zato zahteval takole skromnost: „Za izvrševanje te akcije pooblašamo s. Korena iz Celja.“ Pokrajinski odbor je pa Korenovo resolucijo in njegov komisariat tako gladko odlonil, da se Koren od tistega poraza še dozda — po 1 letu — ni spametoval. Krušič bo pogorel še bolj, kajti Koren je dobil zase vsaj dva glasova, Krušič pa bo dobil le enega.

Razno.

Veriga. Beogradske „Novosti“ poročajo, da je dobil ljubljanski državni pravdnik Domenico od pravosodnega ministra Grisogona nalog, naj v trboveljski zadevi brez njegove naredbne ničesar ne ukrene. Pravosodni minister pa je dobil od Pribičevića nalog, naj ničesar ne ukrene, ker Orjune ne mara razpusiti. Tako gre veriga od moža na moža. Na koncu verige pa visita zverinsko umorjeni rudar Fakin in pošiljena Pravica.

Ninčič je bil na oddihu na Dunaju. Med pijančo in jedačo ter lepimi frazami, s katerimi so si obojestranski diplomati obljubljali večno prijateljstvo in zvestobo, je Ninčič tudi to obljubil, da se pričnejo trgovinska pogajanja v jeseni. Po našem mnenju je pravo prijateljstvo v takih zadevah nekoliko hitrejše.

»Slovenskemu domu« še niso oprali prvih plenih, ko se je že spustil na nevarno cesto preokovanj. Mihec Koren že vidi, kako se naša stranka kruši, zato ker sta ji „Krušič in Jeram odpovedala pokorščino.“ Mi pa pravimo Mihecu Korenu kakor smo rekli že tisočim sanjačem, ki so isto preokovali: „Ne veste ne dneva ne ure.“ In tudi če bi Mihec to vedel, naj bo prepričan, da ne bo dobil na ta račun nobenega Jaka, ki bi delal žnjim par.

Krvavi boji z roparji v Južni Srbiji. Iz Kossavske Mitrovice poročajo, da je bilo v krvavem spopadu med alb. roparji in orožniki ubitih 300 (?) roparjev in 12 žandarjev. Bitke se je udeležilo tudi vojaštvo z artilerijo. Bitka se je vršila okoli sela Galice in drugih vasí, kjer so bili roparji (Srbi jih imenujejo odmetnike, kačake ali hajduke) po raznih hišah v gostijah. Ce je ta vest vsaj na pol resnič-

na, potem nam je Južna Srbija zopet odnesla rekord. V zadnjem času je bila namreč Slovenija tisto gnezdo, v katerem se je izleglo največ umorov in razbojstev — pa čeprav „političnih“.

Kako se bori italijansko časnikiarstvo proti Mussolinijevi cenzuri. Novinarska stanovska organizacija Federazione nazionale della stampa je objavila svoj sklep, da ne bo noben član njej priključenih organizacij sprejel kakega cenzorskega mesta po Mussolinijevem zakonu. Fašizem izvaja svojo prakso že na debelo. Glasilo laških republikancev „Voce republicana“ je bilo zaplenjeno n. pr. žato, ker je napadalo španskega kralja.

Nemška vlada je sprejela zakonski načrt za kovanje zlatega denarja po 10 in 20 mark, srebrnega po 1 do 5 mark ter niklastega in drugega denarja po 1, 2, 5, 10 in 50 pfenigov.

Na poletu okoli sveta so dospeli ameriški letalci že v Londonu. Izgleda, da bodo oni izvršili nalogo, ki jo je več narodov naskrat hotelo rešiti. O angleških in portugalskih letalcih ter o Francozu Pelletieru, ki je imel začetkoma največ izgledov, da zmaga, ni nič več slišati. Stroj se mu je polomil, novi pa, izgleda, da ne funkcionira dobro. Američanje znajo svoje stvari pač dobro organizirati.

Na Norveškem se točasno ostro borita dve struji zaradi nameravane uvedbe alkoholne prepovedi. Spor se je tako poostiril, da je zapretila vlada z demisijo, če se prepoved odklone.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

ZVONČKI

„Socialist“ ima razne sodelavce, med njimi tudi takšne, ki so bili mogoče pod kakšno pretvezo v Neapelju in poznajo radi tega — ne tamkajšnjega Vezuva, ki često revolucionira, ampak sentimentalni petkratni instrument dudelzak, ki ima še zvončke povrh. O italijanskem ljudstvu je znano, da je vročekrvno in ni čuda, če ne bi takšen revolucionarni občudovatelj sentimentalnega dudelzaka te vročekrvnosti prinesel s seboj, kar pa ima potem tudi na revolucionarnost dotičnika odločen vpliv. Z desne skoči takoj na levo, pa ne nadoma v ceater, včeraj še je bil proti oportunistmu ministerializmu, vsaki korupciji, proti A. Kristanu, danes pa čepi pri istem opljuvanem Kristanu lepo v službi. Ali: danes ekstremni levčar, jutri za organizacije in njihovo moč v poštenosti, pojutrišnjem pa hitro v oportunistično godljo z onimi vkup, ki jih je še pred enim letom z ostrim nožem spretnega kirurga „izrezaval“ z zdravega teletesa poštene organizacije. Že otroci zovejo vsako vrtoglavo med seboj s „cigumigu“ in „edini socialistični tednik“ je najbrže še premlad in ne zna še sam svoja spoznanja z ozirom na vročekrvnost svojih „voditeljev“ spraviti v glas, on le sliši „neuglašeno“ godbo petkratnega instrumenta z zvončki povrh in še drugih instrumentov obenem. Razumljivo je, da če je človek najprej precej „skakal“, ali pa „žagal“, da postane truden, hoče počivati in hitro si poišče kruhka ravno pri istem Kristanu, ki ga je kot izdajalca delavskih pravic žigosal, ali pa pri istih ljudeh išče zavetišča, ki jih je še včeraj „žagal“. In pri ljudeh, ki iščejo kruha, ki iščejo zavetišča, je razumljivo, da postanejo mehki, ponižni, sentimentalni in dostopni tudi za godbo kompliciranega instrumenta, ki je preje v revolucionarni borbi niso slišali. Grenek mora biti tak kruhek in ni preveč razveseljiv izgled na prijetno zavetišče, če kar pet instrumentov z zvončki povrh neuglašeno godbo uganja. Zavešeti si moraš, da izginejo sledovi pelina iz dna bivše „revolucionarne“ duše... Eno pa neomajeno drži in to je, da:

„neapolitanski dudelzak igra, kar delavstvo hoče in to je: da A. Kristana v svojih vrstah več imeti noče!“

Kdor nima „zaštitih“ oči, se o tem dejstvu lahko kar dnevno prepriča. Šupito.

Iz stranke.

Trbovlje. Krajevna pol. org. SSJ v Trbovljah sklicuje za v petek dne 25. julija t. l. ob 16 (ob 4. popoldne) v Delavskemu domu članski sestanek; dolžnost vseh članov je, da se za sigurno in točno udeležijo. — Predsednik.

Mežica. Izredni občni zbor SSJ v Mežici sklicujem za dne 27. t. m. z dnevnim redom; volitev novega predsednika. Torej je dolžnost vseh članov da se zbora polnoštevilno udeležijo, ker ena oseba ne sme ovirati razvoja stranke, kakor se pri nas dogaja, namreč, da se govori: dokler bo Repas predsednik, ne plačam — torej nezaupnica —. Stvar je čisto lahko urejena, izvolite si drugega in zadeva je rešena, in vam to mesto radevolje odstopam. Torej brez zamere, saj se še vidimo. —

Franc Repas t. č. predsednik.

Strokovno gibanje.

VPRAŠANJE IN POJASNILO!

V zadnjem času opažam neprestano objavljane raznih zaupnic in kritik k neki okrožnici, ki je poslal s. Arh vsem podružnicam „Unije slov. rud.“ Cele kolone objav čitamo v „Napreju“ in v „Delavcu“ o tem plebiscitu. — Vse to se godi, kakor izgledajo objave radi tega, ker je Arh Čobalovec — vsaj tako to reč jaz razumem. V mešaviti se v stvar pa nisem imel namena, ker vem, da me zadeve „Unije slov. rudarjev“ nič ne brigajo, zlasti ne nje tajnik, če je Čobalovec — Korunovec. To je zadeva okusa pri članih „Unije slov. rudarjev“.

Mene zanima le izjava „Unije slov. rudarjev“ v Zagorju, ki je priobčena v „Napreju“ št. 67 z dne 25. VI. t. l. Točka 1. te izjave se glasi: „Kar se tiče sodr. Arha, moramo konstatirati samo to, da je dosedaj na strokovnem polju delal vedno v smislu sklepov načelstva, kakor tudi širšega odbora Unije. Ako je pa njegovo politično prepričanje druge smeri kakor marsikaterga člana ali nečlana Unije, je pa to stvar njega samega, zato naj tudi sam daje tozadevni odgovor članom.“

Čimbun! Ti, ki nisi član „Unije slov. rudarjev“ nimaš nič dvomiti, če dela tajnik Unije prav ali ne! Toda jaz kot nečlan „Unije slov. rudarjev“ vendar pa član Splošne delavske Unije [prej Unije stavb. delavcev] si usojam vse na dotični izjavi podpisane sodruge, kateri trdijo, da je s. Arh delal le to, kar je načelstvo ali širši odbor sklenil. vprašati sledeče: Ali je načelstvo sklenilo, da naj hodi s. Arh med sodruge steklarje v Hrastnik in jim naj priporoča, naj se nikar ne pridružijo Uniji v Celju, s činično opazko: To so sami stavbinci, ki poleti delajo, po zimi pa podpore vlečejo. — To so mi pripovedovali sodruge steklarji v Hrastniku takrat, ko so imeli na vpogled naša pravila radi pridružitve kot odsek k Uniji gradbene stroke, h kateri kot profesionalna organizacija pripadajo. Bil je sklep okrožne konference strok, organizacij dne 22. 7. 1923, da se pridružijo in tudi njihova volja je bila takšna. Če je bil to sklep načelstva Unije v Zagorju, da naj to Arh dela, tedaj je bila to volja „višjih sil“ iz Ljubljane, če je pa s. Arh delal to iz samega sebe, bi pa bilo bolje, da bi istočasno šel po kolonijah rudarje organizirati v Hrastniku, Trbovljah ali v Zagorju, saj je še povsod dovolj neorganiziranih, kakor pa, da je hodil med steklarje pripravat organizacijo, katera je pod vplivom njegovih političnih somišljenikov, in kritizirati, Splošno del. Unijo, katera je pokazala v kratkem času največjo bojevno silo kljub velikanskim nasprotstvom od vseh strani. [Glej ustanovitev Splošne gradbene produktivne zadruge v Celju, napovedanje bojkotov, izvedba tarifov itd.] Če se bo kdo oglasil s trditvijo da jaz lažem, da je hodil s. Arh med steklarje v Hrastnik, bom pa objavil njih imena, ki so mi to pripovedovali in zgodbo, da se je res posrečilo, da so steklarji nasledil lepim obljubam, da se bo izvršila likvidacija s češkoslovaško organizacijo in da bodo postali člani internacionalne zveze v Parizu. Zdi se mi, da je vse to ostalo le pri obljubi.

To se mi je zdelo potrebno napisati tudi zato, ker me je s. Arh večkrat vprašal, kdaj bomo mi izdahnili. Mislil je seveda našo organizacijo SSJ, katera objavlja vsak mesec svoje okrepjeno življenje. Nekateri njegovi pol. somišljeniki bi pa tudi želeli, da bi Splošna delavska Unija zdahnila, taki so pa pa le v Štoreh, Pečovniku in v Celju okrog Korunovec. Potrebno se mi je zdelo tudi radi tega, ker se separatistični tajnik lesnih delavcev Bradeško [bivši Zarjan] hvali, da se je mene na konferenci podružnic 18. maja ven vrglo iz tajništva Strok, komisije. Ta očitek bi dal meni tudi povod oglasiti na raznovrstne podružnice za plebiscit Arhove sorte. Jaz pa tega ne storim, ker o zaupanju delavstva sploh ne dvomim. Nezaupanje so hoteli dati le taki, ki niso člani strok. komisije in pa taki, ki priznavajo g. Korena kot zastopnika živilskih delavcev, kateri je vpregel na shodu dne 18. maja 1914 svoje politične backe, pardon, Arhove somišljenike rdečega vele-toka. — Konferenca 22. 8. 1923 v Celju je bil pa jasen memento, da delegati podružnic izven Celja drugače sodijo kakor pa Korenovi backi, zato so pa „višje“ sile kogferenco za leto 1924., ki je bila sklicana na 25. maja odklonili.

Ajojzij Leskošek.

Nahod? Glavobol? Zobobol? Trganje? Odrečejo večkrat mišice in žilci? Prijetno čuvstvo kreposti da pravi Fellerjev Elzafluid. Najboljše hišno sredstvo, lajša bolečine, osvežuje in jači, nad 25 let priljubljen kos etikum za nego kože, las in ust! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! S pakovanjem in poštnino: 3 dvojnat ali 1 špecialna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnatih ali 12 špecialnih steklenic 214 dinarjev in 10% doplačila razpošilja: lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elzaig št. 252. Hrvatsko.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

17. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1200